

Päivi Ollila:

#Paikallisin eväin kohti menestyvää kuntaa

"Voit tarvita kerran elämässäsi lääkäriä, poliisia, pappia tai lakimiestä, mutta joka päivä, kolme kertaa päivässä, tarvitset maanviljelijää." Näillä sanoilla haluan muistuttaa kuntalaisia, päättäjiä ja itse maanviljelijöitä työmme tärkeydestä. Tässä kirjoituksessa pohdin, miten kunta voisi huomioida viljelijät ja muut maaseudun asukkaat päätöksenteossaan.

Kaikki lähtee arvostuksesta. Kunnan tulee hankintapäätöksissään arvostaa maailman puhtainta, turvallisinta ja korkeimmilla standardeilla tuotettua lähiruokaa. Ei ole oikein, että lapsille päiväkodeissa ja kouluissa tai vanhuksille vanhainkodeissa voidaan tarjota ruokaa, jonka tuottaminen Suomessa ei ole edes sallittua. Edellä mainituilla ryhmillä ei ole mahdollisuutta itse vaikuttaa ruokansa alkuperään. Päättäjillä on valta ja velvollisuus olla heikompien puolella tässäkin asiassa. Harva tulee myöskään ajatelleeksi, miten suuri työllistävä vaikutus kotimaisella alkutuotannolla oikeasti on. Viljelijät työllistävät itsensä lisäksi lukuisan joukon eri alojen ammattilaisia elintarvikkeiden jatkojalostuksesta aina it-alan erikoisosajiin. Kotimainen elintarviketuotanto heijastuu siis hyvin laajalle koko yhteiskuntaan.

Kuten jokapäiväisen leipänsä valitsemisessa, ihmisellä pitää olla myös vapaus valita, missä hän haluaa asua. Maaseudulla asumista kunta voi edistää omilla päätöksillään. Nopeat ja joustavat ympäristö- ja rakennuslupien käsittelyt sekä toimiva infrastruktuuri houkuttelevat rakentamaan myös keskustan ulkopuolelle.

Alkutuottajien vähentyessä tilaa löytyy myös etätyön tekijöille ja muille monialaisille maaseutuyrittäjille. Oikealla markkinoinnilla ja poliittisilla päätöksillä suomalainen maaseutu voisi olla Suomen uusi Nokia. Esimerkiksi hiljaisuus tuntuu olevan nykyään supertrendi matkailualalla. Ja hiljaisuutta meillä riittää. Miksi emme myy sitä?

Haapaveden luonto järvineen ja soineen on aivan erityinen alueellaan. Kuka osaisi tuotteistaa luontomme? Hallitus haluaa sote-uudistuksessaan lisää yksityisiä palvelun tuottajia. Mikäpä olisikaan ihanteellisempi viriketoiminnan tai "mummokommuunin" sijoituspaikka kuin elävä maaseutu? Pakkoko hoitokotien on sijaita kaupungin keskustassa?

Maaseudun elinvoimaan vaikuttaa siis monet asiat. Kunta voi myös päättää, suosiiko se kotimaista puuta rakennushankkeissaan. Samoin voidaan pohtia, kuinka voisimme lisätä uusiutuvan energian käyttöä. Kanteleen Voima on suunnittelemassa biojalostamo turvevoimalan yhteyteen ja Vapokin etsii sijoituspaikkaa tulevalle biohiilitehtaalleen. Tehdään siis kaikkemme, että tällaiset hankkeet etenevät ongelmitta ja saamme Haapavedelle lisää työpaikkoja ja uudenlaista "pöhinää".

Päivi Ollila

Keskustan kuntavaaliehdokas 49